

# מבט יהודי

עלון תקופתי לעידוד חשיבה יהודית

גיליון מס' 42 ער"ה אדר ב' התשע"א / ת.ד. 4215 מודיעין עילית 08-9743208

בס"ד

## "משנכנס אדר מרבין בשמחה"

## מבט קצר

### שיחת חיזוק ממרן המשגיח רבי דב יפה שליט"א

קוראים יקרים, life ופרכה

בספרים הקדושים מובא, שאחת הסיבות שצריך להרבות בשמחה בחודש אדר, משום שההשפעות המיוחדות לחודש אדר נמשכות על ידי שמחה.

הצורך להרבות בשמחה, מחייב גם להרבות בחודש אדר באמצעים המביאים לריבוי שמחה. משום כך יש להרבות בחודש אדר, בראש ובראשונה, בלימוד תורה. להתורה הקדושה יש כח מיוחד להנחיל שמחה ללומדיה, וכדברי נעים ומירות ישראל "פקודי ה' ישרים משמחי לב", ובגלל כך גם אסור לכל ישראל ללמוד תורה בתשעה באב.

סיבה מיוחדת יש לשמחה בחודש אדר, מפני שבחודש זה הייתה התגלות מיוחדת של אהבת ה' לישראל, כאשר בשלושה עשר בו, באותו יום שנועד על ידי המן להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים, בדיוק באותו היום הרגו היהודים את שונאיהם בכל מדינות המלך אחשוורוש. והנה, את השורש להצלחת עם ישראל, הכין הקב"ה עוד במהלך משתה אחשוורוש – באותה העת שבו חטאו ישראל בהשתתפותם בסעודת אחשוורוש ונגזר דינם למיתה – על ידי שסובב את הריגת ושתי והמלכתה של אסתר.

החתם סופר (דרשות החת"ס על פורים) אומר, שתליית המן לא הייתה כל כך רבואת, משום שהייתה לאחר שכבר עשו ישראל תשובה והיו ראויים משום כל להצלה, אבל הריגתה של ושתי ביום האחרון של המשתה כתוצאה מהשתכרותו של אחשוורוש, לאחר שבכל מאה שמונים וששת הימים הקודמים של המשתה שלט אחשוורוש היטב בעצמו – היא רבואת גדולה, משום שבוה נתברר שהקב"ה עסק בהכנת הצלתן של ישראל, עוד בטרם ששבו בתשובה על מה שחטאו בסעודת אחשוורוש.

והנה, משפחה שיש לה אב עשיר, שמחה על כך שזה פומר אותה מדאגות של פרנסה, מדאגות של הוצאות נישואין, וכדו'. אך עושרו של האב אינו יכול להבטיח את בריאות משפחתו.

אם כן כמה שמחה צריך יהודי להתמלא, כשמחבונן שיש לו אב בשמים שהוא גם שליט על הכל וגם מנהיג את העולם כולו, ואותו אב אוהב אותנו באהבה הגדולה ביותר, ושוקד תדיר על טובתנו.

אבינו שבשמים יכול לתת לנו הכל: בריאות, כשרונות, פרנסה, חן, נחת מהילדים, וכל הדרוש לנו.

בשיחה שמסרתי פעם בפני ציבור של מתקרבים ליהדות אמרתי, שבכוחן של שלושת המילים שאמר דוד המלך: "טוב ה' לכל" – להעניק אושר לאנושות, יותר מכל ההמצאות הטכנולוגיות. ההמצאות החדשות אמנם עשו את החיים נוחים יותר, אך לא מאושרים יותר! האדם התרגל במהירות להמצאות החדשות וליתרונות הנובעים מהן, אך נותר רעב וחסר סיפוק, כתוצאה מקינאה, תאוה וכבוד שלא באו על סיפוקם.

לעומת זאת, החי בידעה שהקב"ה, אדון הבריאה ומנהיגה – הוא טוב לכל, וכל מה שהוא מביא עלינו, בין את הטוב ובין את המוטב, הוא רק משום שזה הטוב ביותר עבורנו – גם כשאין אנו מבינים מדוע, יש לו כמה לחזק את עצמו במצבים הקשים ביותר, ולשמוח תמיד בעובדה שהקב"ה שוקד ללא הרף להטיב עמו בזה ובבא!

תפקידנו בחודש שמרבים בשמחה, להשיב אל ליבנו שיש לנו אב רחמן שאוהב אותנו, שחפץ להטיב לנו, ויכול להטיב לנו. באופן מיוחד יש להתחזק בזה במהלך התפילה, המלאה בפסוקים ובקשנות שתוכנן שהכל תלוי ביד ה', והוא אוהב אותנו ושוקד תדיר על טובתנו.

ההתבוננות בחסדי ה' גם צריכה לחזק את הכרת תודתנו לקב"ה על חסדיו, וכתוצאה מכך, להגדיל את השתדלותנו בעבודת ה'.

המאירי (מובא בביאור הלכה סימן תרצה) כתב, שמה שנצטוונו לשתות יין בפורים, הוא כדי להגיע מתוך השמחה המתעוררת בשתיית היין, לאהבת השי"ת והודאה על הניסים שעשה לנו.

בתלמידי רבינו יונה על מסכת ברכות (ר"פ אין עומדין) כתוב, שעיקר השמחה בימים טובים היא לפרסם את הגדולות והנוראות שעושה השי"ת עמנו.

(מובא בספר "לעבודך באמת" למרן המשגיח שליט"א ח"ב עמ' רע"א)

אנו מתקרבים לימי הפורים, רעש ה"נפצים" בהם "משחקים" הילדים כבר מזהדה באוזנינו, ההכנות להצגות בבתי הספר בעיצומן, ובתוך כל הרעש וההמולה מתקרב לו יום קדוש ונורא אשר כינוהו רז"ל "כיפורים", ודרשו "פורים – כיפורים". ברור שהדרך להתעלות בקדושה הוא גם דרך שמחה, ובפרט בחודש שבו אנו מצויים להרבות בשמחה, אבל באיזו שמחה מדובר? בשמחה שמביאה לאהבה ואהבה, נכון, לא תמיד אנו זוכים לעשות את מעשינו לשם שמים, ובהחלט בדיוק משום כך באו חז"ל ועודדו אותנו באומרם: לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוות שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה. אך איזה "שלא לשמה" מביא בעקבותיו את ה"לשממה", כזה שהוא על המסלול הנכון, אחד שיש לו שאיפות לעשות מצוות לשמה, ורק יש לו גם "יצר הרע"... לאחד כזה פועל ה"מתוך שלא לשמה בא לשמה", אבל אחד שנמצא בכיוון ההפוך, הוא כלל לא שואף להגיע ל"לשממה" אלא הוא בטוח שהוא כבר נמצא שם... בעוד הוא עושה בדיוק את ההיפך, רח"ל, האם על כגון דא נאמר "מתוך שלא לשמה"? ולעניינינו, ברור שאפשר לקיים את שמחת הפורים "שלא לשמה", אבל לכל הפחות שהשמחה הזו תהייה בכיוון הנכון, שמחה שתביא אהבה ואהבה, ולא חלילה את ההיפך, שמחה שבאה על חשבון הזולת, שמחה שמעורב בה זיוול הורים ומורים, גול שינה, ולפעמים גם נזקים בגוף, ה' ירחם, על שמחה זו נאמר "ולשמחה מה זו עושה".

ה' יצפה את כולל ninef כאמת, ולהתצלות בצמורתו יתפרק.

חודש טוב ופורים אמת, אה און אלוטא.

# פורים – כפורים

## מאמר מאת הגאון רבי אהרן זכאי שליט"א

אחריהם, וכשראה המן וכל חבורתו שהיה רץ מרדכי אחרי התינוקות, הלכו אחרי מרדכי לדעת מה ישאל מרדכי מהם, כיון שהגיע מרדכי אצל התינוקות שאל לאחד מהם פסוק לי פסוקי אמר לו: אל תירא מפחד פתאום ומשואת רשעים כי תבא" (משלי ג').

פתח השני ואמר, אני קריתי היום ובוזא הפסוק עמדתי מבית הספר: "עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו א-ל" (ישעיה ח'). פתח השלישי ואמר: "ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסכול אני עשיתי ואני אשא ואני אסכול ואמלט" (שם מ"ז).

כיון שעשמע מרדכי כך – שחק והיה שמח שמחה גדולה, אמר לו המן מה היא זאת השמחה שעממת לדברי התינוקות הללו? אמר – על בשורות טובות שבשרוני, שלא אפחד מן העצה הרעה שיעצת עלינו, מיד כעס המן הרשע ואמר: אין אני שולח ידי תחילה אלא באלו התינוקות (אסתר רבה ז').

ונאמר עוד במדרש: לאחר שעשה המן את העץ, הלך אצל מרדכי ומצאו שהיה יושב בבית המדרש, והתינוקות יושבים לפניו ושקים במתניהם ועוסקים בתורה והיו צועקים ובוכים ומנה אותם ומצא שם עשרים ושנים אלף תינוקות, העליך עליהם שלשלאות של ברזל, הפקיד עליהם שומרים ואמר: למחר אהרוג אלו התינוקות תחלה, ואחר כך אתלה את מרדכי.

והיו אמותיהם מביאות להם לחם ומים ואמרות להם: בנינו, אכלו ושתו קודם שתמותו למחר ואל תמותו ברעב, מיד היו מניחין ידיהם על ספריהם ונשבעים: בחיי מרדכי רבנו, לא נאכל ולא נשתה אלא מתוך תעניתנו נמות.

גנו כולם בבכיה עד שעלתה שועתם למרום, ושמע הקב"ה קול בכיתם, באותה שעה נתגלגלו רחמיו של הקב"ה ועמד מכסא דין וישב בכסא רחמים ואמר: מה קול גדול הזה שאני שומע כגדיים ומליים? ועמד משה רבינו לפני הקב"ה ואמר: רבונו של עולם! לא גדים ומליים הם, אלא קמני עמך הם – שרוים בתענית שלושה ימים ושלוש לילות, ולמחר רוצה האויב לשחמם כגדיים ומליים! באותה שעה נמל הקב"ה אותן האגרות שגזר עליהם, שהיו חתומות בחותם של מיט, וקרעם והפיל על אחשורוש בהלה באותו לילה – "בלילה ההוא נדדה שנת המלך" (אסתר רבה ט').

מדברי המדרש הנ"ל, למדים אנו מה גדול מעלת לימוד תורה ותפלה של תינוקות של בית רבן, שהקב"ה קם מכסא דין וישב על כסא רחמים וכך ניצלו עם ישראל מגזירתו של אותו רשע שרצה להשמידם.

(מובא בספר "הבית היהודי" עמ' 133)

נאמר בתלמוד: חייב אדם לבסומו בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי" (מגילה ז:), וכן כותב הרמב"ם: "ושותה יין עד שישתכר וירדם בשכרותו".

והשאלה נשאלת, היאך נצמינו לקיים מצות שמחת פורים בשכרות, שלא מצינו דוגמתו בכל המועדים הגם שחייבים בהם בשמחה מן התורה, והרי "השכרות והשחוק וקלות הראש אינה שמחה אלא הוללות וסכלות ולא נצמינו על ההוללות והסכלות" (רמב"ם פ"ו מה' י"ט ה"כ). ואם כן קשה מדוע בפורים יש ציווי להשתכר.

ויותר קשה שכתוב בזהר הקדוש: "שיום כפורים היינו יום כמו פורים", והרי הם הפכיים ממש, שביום כפורים זוחלים ורועדים מאימת הדין, ובפורים ששים ושמחים ומשתכרים, ואם כן מה הדמיון בין שניהם?

ותירצו המפרשים: שחכמינו ז"ל רצו ללמד לאדם שאף בשעה שהוא שכור ואינו שולט על שכלו, גם אז לא יחרוג מהמסגרת, ואדרבה ברגע זה נבחן האדם כי האדם ניכר בכוסו, ולהגיע לדרגה כה גבוהה שאפילו בעת שכרותו יוכל להשתלם על עצמו הוא רק על ידי עסק התורה ומעשה המצוות שקדשוהו כל כך – עד שמצד הרגלו ומבעו גם בלי דעתו בורח הוא מן הרע ובוחר בטוב, ומוכן לפי זה ש"כפורים" – יום כמו פורים, כיון שביום הכפורים פוחד האדם מאימת הדין ולכן חוזר בתשובה, אבל אין זה אומר ששניהם את מהותו, אלא רק כיון שעשכלו שולט עליו ומבין שעומד לפני גזר דין לחיים או למות ולכן חוזר בתשובה אבל עצמיותו לא נשתנה, ולכן אמרו חכמים שיום כפור צריך שיהיה כמו פורים, כלומר כשם שבפורים למרות שכרותו בוחר הוא בטוב ומתנהג כשורה ובוה מתגלה לנו שמצד הרגלו ומבעו בוחר הוא בטוב, כך צריך להיות ביום כפור שעצם מהותו ומבעו ישתנה לטובה ולא רק בגלל הפחד (מועדים וזמנים ח"ב ס"י קצא).

הרי לנו גודל מעלת יום פורים שלמרות שנצמינו לסעוד ולשמוח שהרי המן רצה לכלות את הגופות [בניגוד לחנוכה שרצו לכלות את הנשמות], ולכן קבעוהו חכמינו ליום משתה ושמחה, עם כל זה יהודי נשאר ביהדותו ובקדושתו גם בהיותו שכור, ולכן יש ליהודי ביום פורים ממעשים שליליים הנוגדים את רוח התורה כגון לבנות את מוריו ורבותיו וכיוצא בזה, אלא לקיים את שמחת פורים כפי שנצמינו על ידי חכמינו ז"ל, זוהי השמחה האמיתית וכמו שכתוב: "עבדו את ה' בשמחה".

ונאמר במדרש: בשעה שנחתמו אותן האגרות וניתנו ביד המן, ויבא שמח הוא וכל בני חבורתו, ופגעו במרדכי שהוא הולך לפניו, וראה מרדכי שלשה תינוקות שהיו באים מבית הספר, ורץ מרדכי



## מיוזן / תורה #:

לכבוד חודש אדר שלח לנו אחד הקוראים שיחי' מספר חידות, בין הפותרים נכונה יוגרלו ערכות "מחשבת הפסח" מבית "מבט יהודי" הערכה כוללת: דיסק הרצאות לחג הפסח, וקונטרס מאמרים ופנינים לחג הפסח.

[1] מהי המילה בעלת ערך מספרי [גימטריה] הגבוהה ביותר?

[2] מה המשותף בין שרה לאסתר [2 תשובות]

[3] כתב חידה: **כאלו ה-2 י' 10**

**הראשון הוא החותן, השני הרוצה מתחנן**

**הראשון קורא, השני חולץ**

**את נכפיל את מספר מקומם במספר ספרן נקבל את המשותף בט!**

**איך הם השניים?**

פתרונות ניתן לשלוח לפקס: 15389743208 או לדוא"ל: Mabatye@gmail.co

# שמחת פורים – על שום מה?

## נקודה למחשבה מאת ש.ג.

ה"למפרע". דרך העבודה ב"להבא" היא התביעה מעצמו, לשאוף לעוד ועוד, ואילו דרך העבודה של למפרע היא השמחה במה שזכה עד עכשיו. ובעוד שבכל השנה עומד העובד תחת הרגשה של תביעה מעצמו, תמיד הוא דורש מעצמו יותר ויותר, הזמן של "ליהנות מזיו השכינה" במנוחה, אינו בעולם הזה, כאן צריך לרדוף ולרדוף כדי להשיג מדריגה נעלית יותר ויותר, הרי שביום הפורים שמבואר בספרים שהוא מעין עולם הבא ומעין תחית המתים, ביום זה העבודה היא דוקא בהנאה ממה שזכה להשיג.

ביום הפורים מתבונן העובד כיצד היה במצבו לפני שנה, וכיצד הוא עכשיו, במשך הזמן זכה ללמוד יותר, הוא מבין יותר, השקפתו בריאה יותר, ומה היה קורה לו אם חס וחלילה לא היה ממשך ללמוד ולהתעלות, והגם שודאי חסרים לו הרבה עניינים שהיה יכול להעלות בהם יותר, הרי חשבונו אלו לא נועדו אלא לעבודת שאר ימות השנה ולא לפורים, שאז הוא בבחינת "איזה עשיר השמח בחלקו" (אבות פ"ד, מ"א).

יום הפורים, שמבואר בספרים שהוא מעין תחית המתים, הוא היום בו חייבים להכיר טובה לגוף שמסר את כליו להשגת כל ההשגות שהשיג האדם, ומכיון שאין הגוף מבין עניינים רוחניים, הרי שהמתנה לגוף היא בדברים גשמיים, ומשום כך יש חיוב של סעודה ומשתה. כי באמת הדברים הגשמיים אין בהם חסרון מצד עצמם, שגם הם מעשה ה' הם, וכל זמן שהם נשארים בטבעיותם כפי שבראם הבורא, הרי הם נקיים וטהורים. אלא שעל ידי היצר הרע, האדם מנצל את החושים לרע.

לסיום, לאחר שקוראים מאמר זה, מסתכלים על שמחת הפורים בצורה אחרת לגמרי, נכון שעוסקים בעניינים שעל פניהם נראים הם גשמיים, אך כל ההצדקה לעיסוק בהם הוא כל הרוחניות שהשגנו בשנה האחרונה. יהי רצון שנשמחה בשמחת פורים כהלכתה, ושנוכח לשנה הבאה לשמוח עוד יותר בפורים, לאחר שנתעלה יותר ויותר בעבודת ה', אמר.

לפני מספר ימים נאלצתי לבקר בעיר בני ברק, תכננתי לחזור לאופקים עם האוטובוס שיוצא בשעה 5.30, אך משמים עכבו אותי מעט, ונאלצתי להמתין לאוטובוס הבא שיוצא בשעה 7.30, בתחילה לא זכיתי להבין בשביל מה עכבו אותי מהשמים לשעתים בבני ברק, אבל לקראת השעה שבע כבר ידעתי שלפחות הרווחתי לקבל חידוש תורני נפלא בעקבות ההמתנה בבני ברק, לקראת השעה שבע נכנסתי לבית כנסת לתפילת ערבית, במקום שהו קבוצת אברכי כולל וערכו סעודת סיום, משראו אותי נכנס הם הזמינו אותי להשתתף בסעודה, וכך זכיתי לשמוע חידוש נפלא, אחד המשתתפים פתח את פיו ואמר משמו של רבי יחזקאל אברמסקי זצ"ל לבאר את מה שאמרו הז"ל "תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם", שהמאמר הזה טעון ביאור: מדוע דוקא התלמידי חכמים הם שמרבים שלום? הלא הם יושבים כל היום בבית המדרש ועוסקים בתורה, ולכאורה הם באים פחות במגע עם הבריות? אומר רבי יחזקאל זצ"ל: תלמידי חכמים, יש להם סיפוק מהלימוד, סיפוק מעבודת השם, ומתוך כך הם מרוצים וקל להם יותר לפרגן לאחרים, לפרגן כבוד, ולהעניק משלהם, עניינם לא צרה בשל אחרים, ומתוך כך הם מרבים שלום בעולם.

לאחר ששמעתי את החידוש הנפלא הזה הבנתי יותר מהי השמחה שנדרשת מאתנו בימי הפורים, ועל שום מה תבא השמחה. כי השמחה שנדרשת מאתנו היא בבחינת "השמח בחלקו", להתמלאות בסיפוק מעבודת השם, שמחה על "שלא עשני גוי", שמחה על כל מצוה שזכינו לקיים, על כל פעם ופעם שהצלחנו להבליג ולא פגענו בזולת... ברוך ה' יש לנו הרבה על מה לשמוח. נכון, לא חסר לנו מה לתקן, נשאר לנו עוד הרבה עבודה, אבל פורים הוא הזמן לשמוח בחלקנו – בחלק שכבר זכינו בו.

הגאון הצדיק רבי משה שוואב זצ"ל האריך בעניין זה במאמר שנקרא "השמחה בגשמיות" (מערכי לב ח"ב עמ' רו), הדברים שנכתבו בעזה"י להלן הם לאור דבריו.

לעומת העבודה הרוחנית בשאר ימות השנה שהיא מיוסדת על "להבא", מתיחדת העבודה ביום הפורים שהיא מיוסדת על



ת.ד. 4215 מודיעין עלית טל: 08-9743208 פקס: 15389743208

Mabatye@gmail.com

### אין לנו על מי להשען...

ניתן להשיג בערים הגדולות... אלא על אבינו שבשמים, והוא מאכזב? הוא מתנפץ מול העיניים? לא, רק שהוא יודע באמת מה טוב לנו, והוא נוהג כדיעתנו להיטיב את אחריתנו.

אולם, בזמן הזה, לכל מחלה יש תרופה, ואם לא, הולכים לרופא יותר גדול, לא עזר? יש הומיאופתיה, לא עזר? רגע... עוד לא מיצינו את האפשרויות, יש קמח מלא, ואלוהרה, או מרווה מרושתת... ואם אין פרנסה... כבר אמר החכם, כל זמן שיש כסף בגמחיים אני רגוע.

ואז, כשהמצצאות מתנפצות מול העיניים, וכל האפשרויות הבלתי מוגבלות כבר אינן מועילות... קורס בטחוננו ומתנפץ בקול רעש גדול... להרים עיניים לשמים? לא הורגלנו, להתרגל מעכשיו? זו עבודה של שנים, אין אוירה, אין מאדע (מודה בלע"ז) כזאת? להיות כזה לבד? לא בבת אחת, ובינתיים... על מי נבטח?

זו תרבות המודרניזציה, וזה מה שהיא מספקת, הבה לא ניכנע לה, ונעבוד על יצרנו להשית עיניים למעלה, גם כשיש מה למטה, ונדע כי הלמעלה הוא הזק, ואמיתי, והלמטה הוא שברירי, ומזויף.

אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים.

א.ה. יש עוד סיבות לתופעה, והם התקשורת, שכל מאורע שקורה בארץ יודעים ממנו כולם, אם על ידי העיתונים, ואם על ידי עלוני ועד הרבנים, לעומת העבר שאם אדם נפטר מעיר היו שומעים על כך רק בתוך הכפר, וכמה כאלו היו בכל כפר?

גם מרבה נכסים מרבה דאגה, שיש לכל אחד חשמל ומים וגו' וטלפון נייד וניד וכי, וצריך לתחזק את כולם, צריך לקנות בגדים חדשים לכל עונה, וכי, פעם היה צריך רק לחם וקצת ירקות, ובגדים משומשים פעם בשנתיים. לא כתבתי בפנים את הסיבות האלו כיון שהעלון מיועד למוסר ולא לשירותים פסיכולוגיים.



# ערכת "מחשבת הפסח"

## מבית "מבט יהודי"

הערכה שתביא אותך מוכן לחג הפסח.  
בתוך כל ההכנות לחג, תוכל לשמוע את הדיסק ובו הרצאות נפלאות שמהוות הכנה אמיתית לחג, וכן תוכל לקרוא בקונטרס המצורף, ובו מאמרים מיוחדים לאור תורת המוסר, נקודות למחשבה על סדר ההגדה, פניני הלכה, ועוד.  
מחיר הערכה 10 ש"ח

משלוחים לכל הארץ. ובאופקים: משפחת גוטסמן רח' ברקת 1 [דירת מינוס 1]  
לפרטים והזמנות: 08-9743208 ובשעות הערב גם 0527608955

## העלון מופץ לעילוי נשמת:

מיכאל בן רחל, מפרת בת ביתיה, רפאל בן זולאי, זלמן בן ביתיה, עמנואל בן יפה, מישאל בן בכמאל, ביתיה בת יפה, רוזה בת שרה, אוריאל בן שרה, מפרת בת בלור, משה בן שרה, מורדכי בן אורול, אליהו בן אורול, רפי אלקלאי בן שרה.

זכרונם לברכה. ת.נ.צ.ב.ה.

**אנו מקבלים תרומות להצלחה / רפואה / עילוי נשמה / פרסום תורני, בכל סכום, תזכו למצוות**

# מפעל הזהר העולמי

## בשורה משמחת לתושבי אופקים והסביבה

ניתן להשיג באופקים את ספרי המפעל במחירים מסובסדים, לזיכוי הרבים, כדלהלן:

| שם הספר                   | הנושא  | מחיר         |
|---------------------------|--|--------------|
| סט "הזהר היומיי" ו' חלקים | ספר הזהר מחולק ל-354 ימות השנה, וכולל: "ספר הזהר", "זהר חדש", "תקוני זהר", מנוקד בכתב נאה, ללא תרגום. כריכה קשה.   | 90           |
| מאורות הזהר               | בו יבואר גודל החיוב ללמוד וללמד הזהר הקדוש. כריכה רכה.   | 10           |
| אור הזהר                  | ליקוטים על גודל המעלה ללמוד זהר. כריכה רכה.  | 40           |
| תקוני הזהר – דף יומי      | מחולק ל-354 ימות השנה, מהדורת כיס בב' כרכים. כריכה רכה.  | 12           |
| כני"ל                     | כני"ל בכרך אחד גדול. כריכה רכה.  | 7            |
| קונטרס ערכה של שעה        | דרשה לחיזוק לימוד הזהר   | חינם         |
| קונטרס גדולי ישראל והזהר  | לקט דעתם והשקפתם של גדולי ישראל על לימוד הזהר הקדוש והתיקונים וחכמת האמת   | 3            |
| דיסק תורת הזהר הקדוש      | הקלטת תורת הזהר הקדוש בלשון הקודש, מחולק לשיעור יומי של 20 דקות, וכך ניתן לסיים את הזוהר תוך 3 שנים. מפי הרב אריה ברדה. לבינתיים יצאו בס"ד 4 דיסקים מהסדרה | כל דיסק - 10 |

ניתן להשיג את הספרים באופקים אצל: משפחת גוטסמן רח' ברקת 1 [קומה מינוס 1]  
מול בית הכנסת "רינת יעקב", בשעות הערב, מומלץ לתאם ב-08-9743208 [ובשעות הערב גם ב-0527608955]

ניתן לעשות מנוי לעלון בדוא"ל [חינם] או בדואר במחיר 2 ש"ח לגיליון חודשי

[ניתן לשלוח 20 ש"ח ל-10 חודשים וכדומה]

לצטרפות ניתן לפנות ל: 08-9743208 או בשעות הערב ב: 0527608955

או בדוא"ל: [Mabatye@gmail.com](mailto:Mabatye@gmail.com)